

La UPF recuerda la figura del historiador y académico Joaquín Miret i Sans

09/05/2002

L'edifici del Rectorat de la **Universitat Pompeu Fabra** (plaça de la Mercè, 10-12) acollirà avui, dijous 9 de maig, a les 19.00 hores, un acte en memòria de l'historiador Joaquim Miret i Sans (1858-1919).

En la primera part de l'acte, que presidiran M. Rosa Virós, rectora de la UPF, i Katy Carreras, regidora del Districte de Ciutat Vella, tindrà lloc la presentació del llibre *Cafè i quilombo. Els diaris de viatge de Joaquim Miret i Sans (1900-1918)* (Institut d'Estudis Catalans, 2001), que comptarà amb les intervencions de Joan A. Argenter, president de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans; l'arquitecte Jesús Portavella, i Philip D. Rasico, catedràtic de Filologia Hispànica de la Universitat Vanderbilt de Nashville (Tennessee, EUA), que ha tingut cura de l'edició d'aquest llibre, un testimoni personal dels viatges que Miret i Sans va efectuar per Europa, Àfrica, el Pròxim Orient i Àsia.

En finalitzar aquesta presentació es procedirà a descobrir una placa al mateix edifici del Rectorat, on antigament hi havia la porta d'accés al número 2 del carrer de Boltres, lloc on va néixer Joaquim Miret i Sans.

L'historiador, acadèmic i membre fundador de l'Institut d'Estudis Catalans Joaquim Miret i Sans va néixer el 9 d'abril de 1858 a Barcelona, i concretament a la casa del marquès de Gelida situada a la cantonada dels carrers de la Mercè i de Boltres, que des de 1993 és la seu del Rectorat de la UPF.

Va estudiar Dret a la Universitat de Barcelona i es va doctorar a Madrid amb una tesi sobre els Usatges (1892). Mai va exercir d'advocat sinó que es va dedicar a investigar intensament el català medieval popular, mitjançant l'estudi dels textos i documents religiosos i notariaus, fins al punt de ser el descobridor del text català més antic, *Les Homilies d'Organyà*. Va introduir en la historiografia catalana la confecció de biografies de destacades personalitats històriques, començant per la d'Alfons I (1904) i culminant amb la de Jaume I (1918). D'entre la seva extensa bibliografia cal destacar *Sempre han tingut bec les oques. Apuntacions per la història de les costums privades* (1905-1906), *Les cases dels templers i hospitalers en Catalunya* (1910) i *Documents sur les juifs catalans aux XI, XII et XIII siècles* (1914).

Miret i Sans va participar intensament en la vida cultural i científica catalana i, durant disset anys, va ser el secretari de la Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona i l'introduïdor del català en el butlletí d'aquesta institució. L'any 1907 va fundar, juntament amb set persones més, l'Institut d'Estudis Catalans i un any més tard va ser un dels principals organitzadors del I Congrés d'Història de la Corona d'Aragó.